

han den Kreds af Mænd, som have stemt for Provisoriet. Disse Ministre vil det ærede Medlem jo støtte, men har dette da ikke provisoriske Mærker paa Panden i en ganske anden Forstand end den Minister, der ikke har været med til noget af det Altsammen. Jeg taler kun om Forstaaelsen af dette Forhold, for at afværge, at et eller andet efter min Mening politisk Meningsløst skal tjøres ind her til Forstyrrelse af en Forhandling, som de fleste af os dog ville forsøge paa at faae fremmet. Nei, mine Herrer! Haude Rigsdagen ikke besluttet denne Absolution, havde den beholdt sin Kampstilling, negtet Bevillingerne, og overhovedet gaaet den Vej, som jeg og andre ærede Medlemmer have foreslaaet at gaa, saa vilde vi nu have havt et andet Ministerium at forhandle med. Men Absolutionen er givet, den er et tilbagelagt Standpunkt. Det skal jeg ikke omtale, jeg taler om Forholdene, som de ere for Diebliffet, og de ere da saaledes, at, hvor meget vor Følelse end kan være imod paa Grund af den 12te April at arbejde med et Ministerium, som har begaaet denne Handling, saa maa vor politiske Forstand sige os, efter Alt, hvad der er foregaaet, har dette Ministerium for Tiden en konstitutionel Ret til at sidde paa den Plads, hvor det sidder. (Claußen: Det er jo en Godkendelse af Provisoriet. Buch: Ja, det er det.) Og hvis de Herrer, som afbryde mig, ville have et andet Ministerium, saa forsøge de paa at skaffe det; men det skal jeg nu berøre. Jeg kommer til den anden Bebreidelse, som det ærede Medlem fra Stege rettede imod mig, og som det ærede Medlem fra Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti) paa en ganske særegen pointeret Maade forsøgte at gjøre tydelig. Det er min politiske Stilling. Det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds sagde, at jeg vilde bryde tidligere Forbindelser, at jeg vilde træde op imod Oppositionen. Hvad dette Sidste angaar, Oppositionen, saa turde det være mig tilladt at sige, at jeg ikke opfatter det ærede Medlem fra Stege og hans Venner som Opposition. (Berntsen: Saa er der ingen Opposition.) Det ærede Medlem fra Bogenfje siger, at saa er der ingen Opposition, jeg svarer den ærede Afbryder, at forstaa han og hans Venner ved at opponere det, at gjøre nogle Indsigelser her og der eller ogsaa at fastholde Forslag, som kunde være gode, til en vis Tid, men naar der saa kommer Spending paa, stadig give efter, ja, give op, saa udgjør saavel det ærede Medlem fra Bogenfje som hans Formand fra Stege en Oppo-

sition, men sliq Afsærd fortjener i mine Dine ikke dette Navn. Jeg vilde give den et andet Navn, som jeg dog af parlamentariske Hensyn skal undlade at nævne. Men, mine Herrer! jeg skal forklare mig næiere. Ikke for det ærede Thing, maasse noget for det ærede fraværende Medlem, men navnlig for Andre, er det muligt, at det kan have nogen Betydning blot kortelig til Forstaaelse af Stillingen af sammensatte Sætninger, som ere sagte lidt nok forveien. Jeg mente i Mærene 1866—70, at Demokratiets Opgave maatte være at se at komme til en fælles Forstaaelse paa sit Felt, ligesom Høiregrupperne havde den paa deres, og at vi da maatte samle os paa den grundløymæssige Betragtning, at Valgdagen gjorde Udslaget, at Folkevillien kom til at aabenbare sig i Regjeringen, gennem Selvslyrelsens Princip, Alt i Gaabet om, at de gode Kræfter ved Brugen af den almindelige Valgret skulde seire. Vi samlede i 1870, og vi fulgtes ad med Afbrydelser og Vanskeligheder, men dog tilsidst, som det Lod, med stigende Sammenhold og Tilslutning hos Folket i 7 Mar. Men da Prøven paa dette Arbejde skulde holdes, brast det. Fra den 1ste Oktober eller maaste rettere fra den 1ste September 1877 indtil Dato har der efter min Mening været den Tilstand i Demokratiets Leir i Danmark, at meget af det, der hører Bindsaldet til, har spjættet oopenaa. Nu tro Mange, at det af den Grund ser godt ud for Høire og daarligt for Venstre og Demokratiet. Jeg tror det ikke, jeg tror nok, at Vandet bliver klart, og at det, der hører hjemme paa Bunden, atter vil synke tilbunds; men der hører No og Tid dertil, og jeg siger derfor, mine Herrer: Der er for Diebliffet ikke Leilighed til parlamentariske Kraftprøver; i alle Tilfælde mener jeg det ikke, thi jeg har af den Illusion, der brast, faaet den Erfaring, at det, nu at ville forsøge en „Samvirken“, selv om det var det ærede Medlems blide Røst fra Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti), der kaldte paa den, paa det samme parlamentariske Program, ikke vil føre til Andet end til Stillestaaen igjen, til Lidelse igjen for Befolkningen og endelig, naar det engang kommer til Stykket, til Stuffelse; thi de Herrer ville atter forlade os, naar det gjaaldt. Jeg bebrejder ikke Nogen, heller ikke det ærede Medlem fra Stege, at de kunne mene, at jeg, naar jeg fremsætter denne Opfattelse, er for haard imod dem; men jeg kan ikke handle ud af anden Opfattelse, fordi jeg ikke har nogen anden Tro, og det maa